

Životopis Jaroslava Spurného

Jaroslav Spurný se narodil 14. července roku 1955 v Kyjově, malém moravském městě, kde prožil své dětství, na které vzpomíná jako na „bezvadné“.

Když Jaroslav nastoupil do základní školy, tak přišly první problémy - konkrétně s paní učitelkou, se kterou si příliš nesedl. Na druhém stupni, když se učitelé změnili, se na chvíli vše zlepšilo. To ovšem netrvalo dlouho. Jaroslav se hodně zajímal o svět, což ostatním vadilo, tak školu opouštěl jako „pochybná existence, která klade nepříjemné dotazy.“

Píše se rok 1968 a 13ti letý Jaroslav odjíždí se svými rodiči na dovolenou na Vranovskou přehradu, kde je čeká nemilé překvapení - nájezdy ruských tanků a plno ozbrojených vojáků.

O rok později, když Jaroslav začal chodit na Průmyslovou střední školu do Břeclavi, přišly další problémy, například s jeho vlasy. Kdo měl v té době dlouhé vlasy, dával najevo jistou nespokojenost s komunistickým režimem. Jaroslav je měl ze všech nejdelší. Chvilku před maturitou ovšem školu ukončil, neboť si uvědomil, že ho učí něco, s čím nesouhlasí. Krátce po odchodu ze školy, kdy bylo Jaroslavovi 20 let, byl poprvé zatčen. Ve vazbě strávil 6 měsíců. Zde si uvědomil, že je to drsná zkušenost, ale že je to zároveň něco, co ho nemůže zlomit.

V roce 1975 spáchal Jaroslav demonstrativní sebevraždu, aby nemusel na vojnu - což by bylo proti jeho přesvědčení - a také aby nebyl odsouzen za příživnictví. Podřezal si žíly a byl převezzen do psychiatrické léčebny v Kroměříži. Zde pobyl dva měsíce.

Ve věku 23 let si Jaroslav vzal svou současnou ženu Kateřinu, za doprovodu skladby od The Beatles „Yesterday“. Brzy se jim narodila jejich první dcera Eva. V tento okamžik si Jaroslav uvědomil, že cokoliv udělá, bude mít dopad na celou rodinu.

Svůj podpis připojil Jaroslav k Chartě 77. Chtěl ji podepsat hned v prvních dnech, ale nesehnal nikoho, komu by mohl svůj podpis předat, aby byl zveřejněn. Nakonec Chartu podepsal až s pětiletým zpožděním.

Po přestěhování ze Zlína do Prahy si pan Spurný splnil sen a začal dělat práci, kterou vždy dělat chtěl - novinářinu. Byl spoluzakladatelem časopisu Respekt, pro který dodnes píše.

Pan Spurný řekl: „Svůj život vidím jako velmi pozitivní!“